

La llum de l'espelma

Banchetto Musicale, divendres a l'església de Sant Genís, de Torroella Foto: MARTÍ ARTALEJO.

Pere Ros, violista de gamba, va actuar l'any 1997 al Festival de Torroella de Montgrí junt amb Juan Carlos Rivera, a la tiorba. Aleshores li vaig fer una entrevista en què em va explicar que, quan li va dir que volia estudiar viola de gamba al seu professor de contrabaix, aquest va preguntar-li: "Ara que tenim l'electricitat, vols anar amb espelmes?". Quan, deu fer uns quaranta anys, Pere Ros va prendre aquesta decisió era un adolescent que estudiava al Conservatori de Barcelona. Aviat va interessar-se per la instrumentació d'època en la interpretació de la música antiga i per l'establiment d'uns criteris historicistes. Hi ha perseverat perquè posem-hi que és dels que creuen que les espelmes il·luminen la música antiga millor que l'electricitat.

El cas és que, disset anys després d'aquella actuació, Ros va tornar

divendres a Torroella per dirigir un concert, interpretant-hi també unes peces amb la seva viola de gamba, que podia evocar la llum de les espelmes. Encara que hi hagi electricitat a l'església de Sant Genís, l'escenari va ser justament triat per a un concert que demanava un recolliment per sentir una música antiga i majorment sacra: un material delicat i que, a més de l'estudi, la concentració i la finesa dels seus intèrprets, necessitava la memòria d'un edifici antic, que, a més, no s'aliava amb els compositors interpretats, Anselm Viola, nascut a Torroella el 1738 i mort seixanta anys després a l'abadia de Montserrat, on, uns dos segles més tard, Pere Ros va formar part de l'escolania i va cantar-hi Nace, pero para Reina, un villancet compost pel pare Miguel Lope de Vega (1669-1723). Aquesta peça va tancar el programa del concert del Banchetto Musicale, quintet de violes de gamba, acompanyat per altres músics (al violí, l'arpa, l'orgue i el serpent, instrument que va sonar per primer cop al festival) i quatre cantants: el tenor Joan Cabero, la contralt Paz Martínez i les sopranos Estrella Estevez i María Gil.

Que el programa va ser concebut per Ros, membre fundador del Banchetto Musicale, ho exemplifica el fet que, essent fidel al violista a la seva formació montserratina, la segona part estigués dedicada a mestres de diferents generacions de l'escolania (Joan March, Joan Cererols i Anselm Viola) amb la inclusió d'una peça (el villancet de Miguel Lope de Vega) d'un deixeble madrileny de March. La segona part va ser interpretada sense pauses, fet que va ajudar a crear una continuïtat entre peces de diferents autors (si bé d'una mateixa escola) compostes en una temporalitat entre els segles XVII i XVIII.

A la primera part s'hi van fer present la recerca de Pere Ros en la música alemanya del segle XVII, prèvia a Bach, si bé el concert va començar amb Suban las voces al cielo, un tono de l'aragonès Pablo Bruna que també va tancar tornant-se a interpretar com a bis. En aquesta part va excel·lir la Sonata en la menor per a tres violes de gamba, de Johann Michael Nicolai. Una peça molt bonica que Pere Ros no va interpretar, tot i que la seva empremta va marcar aquest concert dedicat a la memòria d'Ernest Lluch, sense que a Torroella hi apareguessin tants de socialistes com en edicions anteriors.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/768049-la-llum-de-lespelma.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss